

[Christophersen.]

til efterretning. På det grundlag lod det sig ikke gøre at få forhandlinger bragt i stand.

På den anden side er vi nået så langt under de forhandlinger, der har været ført, at der i de kommende måneder vil ske en vis forbedring af betalingsbalancesituationen. Jeg vil godt sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at jeg kan nævne adskillige eksempler på, at en begrænsning af det private forbrug rent faktisk er lykkedes. Så kan man drøfte, hvad der er grunden til, at vi for tidligt har givet slip på heldige tendenser; men man kan ikke komme og påstå, at det ikke virker, at man forhøjer skatter og afgifter. Selvfølgelig har det en virkning på det økonomiske forløb, og det vil det også have denne gang. Der kommer en finanspolitisk stramning.

Det, der er det beklagelige, er, at vi skal løse nogle af vores valutaproblemer på den måde. Det havde unægtelig været mere interessant, hvis vi kunne være blevet enige om at løse dem ved at sætte så mange af de ledige i gang, at vi over en større eksportindtægt kunne have skaffet os den nødvendige balance. Men selvfølgelig har det en virkning, og det vil vi i de kommende måneder også kunne se på betalingsbalancen.

Vi har også fået en beskæftigelsesmæssig kriseløsning. Den giver ikke fuld beskæftigelse, det er ganske klart, men den kan give os et håb om, at den vækst i arbejdsløsheden, som vi har oplevet i det sidste halve års tid, bliver bragt til ophør, og det hænger bl. a. sammen med, at et af de væsentlige resultater af de forhandlinger, der har været ført, har været, at der er lagt langt større vægt på erhvervsfremme, end regeringen havde lagt op til.

Hvad var det, der var regeringens udgangspunkt for disse forhandlinger, og hvad har de enkelte partier forsøgt at få gennemført? Ja, fra regeringens side kom man med den meget omtalt beskæftigelsesplan, som først og fremmest – jeg tror ikke, jeg fornærmer nogen ved at sige det – bygger på den antagelse, at man skal bekæmpe ledigheden ved at lade det offentlige sætte noget mere i gang og ved at lade det offentlige ansætte flere mennesker, ved at lade det offentlige tage initiativet på en række områder. Man kan næsten på forhånd tælle sig frem til, hvor meget mere beskæftigelse det giver, og alle ved, at det ikke er en tankegang, vi er særlig optaget af. Vi bestrider ikke, at det giver mere beskæftigelse, hvis vi ansætter nog-

le flere mennesker i postvæsenet. Vi bestrider heller ikke, at det giver mere beskæftigelse, hvis vi ansætter nogle flere mennesker i arbejdstilsynet. Selvfølgelig gør det det, men vi tillægger ikke den form for beskæftigelse den store betydning. Vi tillægger det meget større vægt, hvis man kan øge beskæftigelsen inden for de valutaskabende erhverv. Vi har under forhandlingerne lagt meget vægt på at få et betydeligt element af erhvervsfremme ind i den beskæftigelsespolitik, der skulle føres, og det har vi fået først og fremmest ved gennemførelse af 3 elementer på erhvervsiden. Først en forbedring af dagpengeordningen, hvilket jeg tillægger meget stor betydning. Jeg tror, det har stor betydning for mindre virksomheder, at man nu begrænser den usikkerhed, mange af dem har følt de var påført af den eksisterende dagpengelovgivning. Desuden indeholder statens overtagelse af udgifterne ved de to sidste sygeuger unægtelig en omkostningslempelse, og det er en lempelse, som især har betydning på mange eksportorienterede erhvervsområder og i mange kvindeindustrier og kvindefag. Det kan derfor få en betydning også for konkurrenceevnen.

For det andet har vi fået gennemført ændringer af de skattemæssige regler. Vi har fået ændringer i form af bedre bygningsafskrivninger, ajourføring af forskellige afskrivnings-satser, adgang til at få afskrevet eller direkte udgiftsført udgifter til forsøg og forskning, alt sammen nyttige ting.

Som det tredje element vil jeg nævne, at vi foreløbig har forlænget det midlertidige investeringsfradrag med 1 år, og så må vi jo, når det år er gået, se, hvordan den økonomiske situation er.

Hvis vi så tager afgiftssiden, hvad var det så for et billede, vi så, da forhandlingerne begyndte?

Ja, dér stillede regeringen med en buket, som var sammensat efter socialdemokratisk fantasi, og den kan jo i den slags situationer være overordentlig veludviklet. Der var tanker om en engangsskat, der skulle opkræves 3 gange eller 6 gange, eller hvad der nu kunne være tale om. Den skulle i hvert fald gælde i 3 år, og den skulle opkræves i en række rater, så dens præg af en engangsforestilling ville nok, hvis den var blevet gennemført, hurtigt have fortonet sig.

Så var der forslag om værdistigningsafgift. Jeg skal ikke gå i detaljer med, hvordan den skulle beregnes og opkræves, bl. a. af den